

- ΕΛ. καὶ μὴν γυναικείοις <σ> ἄν οἰκτισαίμεθα
κουραῖσι καὶ θρήνοισι πρὸς τὸν ἀνόσιον.
- ΜΕ. σωτηρίας δὲ τοῦτ' ἔχει τί νῶν ἄκος; 1055
παλαιότης γὰρ τῶ λόγῳ γ' ἔνεστί τις.
- ΕΛ. ὡς δὴ θανόντα σ' ἐνάλιον κενῶ τάφῳ
θάψαι τύραννον τῆσδε γῆς αἰτήσομαι.
- ΜΕ. καὶ δὴ παρεΐκεν· εἶτα πῶς ἄνευ νεῶς
σωθησόμεσθα κenoταφοῦντ' ἐμὸν δέμας; 1060
- ΕΛ. δοῦναι κελεύσω πορθμίδ', ἧ καθήσομαι
κόσμον τάφῳ σῶ πελαγίους ἐς ἀγκάλας.
- ΜΕ. ὡς εὖ τόδ' εἶπας πλὴν ἔν· εἰ χέρσω ταφὰς
θεῖναι κελεύει σ', οὐδὲν ἢ σκῆψις φέρει.
- ΕΛ. ἀλλ' οὐ νομίζειν φήσομεν καθ' Ἑλλάδα 1065
χέρσω καλύπτειν τοὺς θανόντας ἐναλίους.
- ΜΕ. τοῦτ' αὖ κατορθοῖς· εἴτ' ἐγὼ συμπλεύσομαι
καὶ συγκαθήσω κόσμον ἐν ταύτῳ σκάφει.
- ΕΛ. σὲ καὶ παρεῖναι δεῖ μάλιστα τοὺς τε σοὺς
πλωτῆρας οἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας. 1070
- ΜΕ. καὶ μὴν ἐάνπερ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω,
ἀνῆρ παρ' ἄνδρα στήσεται ξιφηφόρος.
- ΕΛ. σὲ χρὴ βραβεύειν πάντα· πόμπιμοι μόνον
λαίφει πνοαὶ γένοιντο καὶ νεῶς δρόμος.
- ΜΕ. ἔσται· πόνους γὰρ δαίμονες παύσουσί μου. 1075
ἀτὰρ θανόντα τοῦ μ' ἐρεῖς πεπυσμένη;
- ΕΛ. σοῦ· καὶ μόνος γε φάσκε διαφυγεῖν μόρον
Ἀτρέως πλέων σὺν παιδὶ καὶ θανόνθ' ὄρᾱν.
- ΜΕ. καὶ μὴν τάδ' ἀμφίβληστρα σώματος ῥάκη
ξυμμαρτυρήσει ναυτικῶν ἐρειπίων. 1080
- ΕΛ. ἐς καιρὸν ἦλθε, τότε δ' ἄκαιρ' ἀπόλλυτο·
τὸ δ' ἄθλιον κεῖν' εὐτυχὲς τάχ' ἄν πέσοι.